

Motto:

“Polský pes přebíhá hranice,
aby se v Čechách nažral a
český pes, který podniká
opačnou cestu, aby si mohl
zaštěkat”.

Jan Trefulka, 1982

Číslo 139**Léto****2022****Ročník****XXIX**

Vydáno: v květnu 2022

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

DALIBORKA: první v řadě věží na
Hradčanech

Věže nad Jelením
příkopem na Hradčanech
byly vystavěny pro
šlechtice, kteří se
dopustili zločinů.

Dalibor byl vězněn v
první věži, jež měla 7
pater. Dalibor se stal
významným vězněm a
tak byla věž
pojmenována po něm.
Jméno se udrželo
dodnes.

Dalibor z Kozojed pocházel ze starobylého rytířského rodu. Narodil se někdy v 60tých letech 15. století a zemřel v roce 1498. Jeho panství bylo skromné a on si pomáhal loupežnými výpravami do sousedních statků. Žil v době kralování polského krále Vladislava Jagelonského, který usedl na český královský trůn v rámci dohody mezi českým a polským králem, uzavřené v minulosti.

Vladislav Jagelonský měl v oblibě Uhry, kde sídlil a o české země se moc nestaral.

To vedlo k tomu, že v Čechách se rozmnožili "lapkové", což v podstatě byli loupežní rytíři. Při jedné výpravě Daliborovy skupiny do Ploškovic, byl rytíř Adam z Ploškovic zajat. Dalibor ho donutil přepsat jeho statky na sebe, Adam to udělal, ale Dalibor ho nechal ve vězení, ze kterého ho vysvobodili občané, protože byl ve svém panství oblíben.

Věž Daliborka

Král poslal své vojsko, Dalibor byl zajat a vsazen do první věže na Hradčanech. Údajně věže pro šlechtice měly být luxusní proti vězením obyčejného lidu, ale tehdejší luxus se zdá být naprosto nemilosrdný. V dolní části věže byla vykopána díra, do které byli vězni vsazeni pomocí kladky. Tam byla zima a tma a všeobecně se počítalo, že tam vězeň zemře vysílením.

←(vchod do podzemí věže)

Místnost ze které byli vězňové → pomocí kladky transportováni do podzemní části.

Král Vladislav
Jagelonský

Dalibor byl ve věži dva roky. V jeho věznici bylo malé okénko. V téže věznici byli po Bílé hoře uvězněni i čeští stavové. Ve věži je několik cel, jež jsou tak malé, že dospělý člověk si tam nemůže lehnout, musí sedět. Takže jak se dočítáme, Dalibor nebyl souzen za zabití Adama nebo purkrabího, jak se zpívá ve Smetanově opeře "Dalibor", ale za to, že nedodržel úmluvu.

Pověst si přidala citový aspekt o Daliborovi a jeho hře na housle. Dodnes si pamatujeme přísloví "Nouze naučila Dalibora housli", ale i to bylo jinak Slovo "housli" znamenalo mučení vězně přístrojem, který připomínal housle a že se Dalibor naučil "housli" mohlo znamenat, že vydržel mučení. Každý národ si vytváří své hrdinské myty a tak i my máme sv. Václava a jeho Blanické rytíře, a máme Libuši jak věští, že "národ český všechny strasti slavně překoná", To jsou pověsti či umělecká díla, jež dodávaly českému lidu jistotu, že národ je nejen posvátná idea, ale žijící, dychtivá realita.

Alois Jirásek napsal "Staré pověsti české" a tam už se Dalibor naučil hrát na housle tak krásně, že lid se shromažďoval pod věží a poslouchal, navíc posílal Daliborovi košík s jídlem a tím ho udržoval naživu. Myslíme si, že na každé pověsti je troška pravdy; my už to pravdu neobjevíme, ale Daliborův osud se dotkl srdce lidu a nezapomeňme, že "Kterýpak Čech by neměl hudbu rád?" a tak máme Dalibora – houslistu.

A hle; kromě pověstí máme neuvěřitelné, překrásné umělecké dílo a to operu "Dalibor" od Bedřicha Smetany. Když Smetana vytvářel tuto operu, byl na vrcholu svých uměleckých sil.

Už měl za sebou první rytířskou operu "Braniboři v Čechách" a pověst a libreto k opeře Dalibor ho dovedlo k mistrovskému dílu, ve kterém dal lidu hrdinu, který se nepodá a za svou pravdu je ochoten dát život. Libreto k opeře napsali E. Špindler a Josef Wenzig. Premiéra opery se konala 16.5.1868 v Praze.

Tato opera vzbudila bouřlivou kritiku, Byla přirovnávaná k operám Wagnerovým. Dalibor je zhuštěné drama do tří hodin, opera má melodie, jež si můžete zpívat se zpěváky.

Operu Dalibor viděla Praha poprvé 16.5. 1868

Smetanův Dalibor je romanticko-rytířská opera, ve které hrdina Dalibor zabije Adama z Ploškovic, jako pomstu za zabití Daliborova přítele, Zdeňka. Dalibor v opeře se sám nazývá "Řádným mužem", protože splnil co slíbil.

Opera přivádí na scénu Miladu, sestru zabitého purkrabího. Ona obžaluje Dalibora před králem, Dalibor už je v královské moci a když přijde na scénu a Milada ho vidí, zpívá "Jaký to zjev před očima

mýma", zamiluje se do Dalibora a prosí krále aby Daliborovi odpustil. To se nestane a Dalibor je vsazen do věže.

Milada se spojí s Jitkou, bývalou schovankou Dalibora, která se snaží povzbudit lid k vzpouře, jež by osvobodila Dalibora. Milada se převlékne za chlapce a vstoupí do služeb žalářníka, který slouží královi přes 40 let a chodit po schodech dolů k Daliborovi ho namáhá. Žalářník souhlasí s tím, že k Daliborovi bude chodit mládenec (Milada) a rovněž posílá Daliborovi housle.

Milada (chlapeček) sestupuje dolů k Daliborově cele, vstoupí, Dalibor se ptá: "Kdo jsi?" a ona mu odhalí skutečnost, že je Milada a prosí o odpuštění. On jí odpustí, zamiluje se do ní a spolu zpívají překrásné duo "O, nevyšlovné štěstí lásky". Milada mu rovněž přinesla pilník na přeřezání mříže v malém okénku a vysvětlila mu, že se připravuje povstání, během kterého má být Dalibor osvobozen. Moment kdy má povstání začít, Dalibor čeká, vezme do ruky housle a hle – struna praskla "je to špatné znamení?" ptá se Dalibor, ale ne, věří ve svou svobodu a zpívá revolučně znějící arii: "Kým to kouzlem ty svobodo mi pláš, čarovné světy přede mnou otvíráš. Mezitím žalářník uvědomí strážce, že posluhující chlapec zmizel a nechal mu sáček s mincemi a papírkem: "Vem a mlč!" Strážce vstoupí do cely, vidí, že mříže jsou přeřezány, ve městě je vzbouření a tak vedou Dalibora na opravu.

Dalibor se jim vytrhne, pospíchá ven, kde najde umírající Miladu, utěšuje ji a vyskočí, napadne stráž, je proboden, lehne si vedle Milady a zpívá, že umírá rád, odchází tam, kde jej čekají Zdeněk s Miladou. Povstání lidu je potlačeno.

Takto končí opera, trochu jinak, než skutečnost.

Z dnešní republiky :

JAROMÍR JÁGR:

O známém hokejistovi jsme psali v DD na podzim 2018. Shrnuli jsme, že od roku 1990 až do roku 2018 hrál za různé americké hokejové kluby, poslední rok jeho působení strávil jako člen klubu Flames, v Calgary. V roce 2018 se vrátil do Kladna. A co o něm píší dnes české noviny?

České noviny nyní píší o oslavě jeho padesátin. Je tak slavný jako byl Plánička, či Zátopek.

V únoru slavil 50. narozeniny. Stále hraje nejvyšší domácí soutěž. První jeho trenér Karel Beran se o něm vyjádřil: "Jeho mohla trénovat kdejaká hajzlábába. Dostal to co shůry dáno, přitom na ostatní sporty byl totální dřevo."

Jaromíra vždy zajímaly nevysvětlitelně záhady, udržoval si jakousi pravoslavnou víru a když mu bylo 40, řekl "Myslím, že díky víře budu hrát i v padesáti". Což se stalo, ale je-li to vlivem víry či jeho neobyčejného talentu, ponecháme k úvaze.

Jágr si udělal maturitu když mu bylo 30 let a to hrál za Club Washington Capitals.

Když hrál za Penguins v Pittsburgu, v letě 1999 se stal obětí vydírání. Obdržel dopis s požadavkem peněz a když nezaplatí, jeho rodina bude zlikvidována. Byli v tom namočení dva mladíci, které policie dopadla a usvědčila. Za svou kariéru si údajně Jágr vydělal skoro tři miliardy korun, ale většinu peněz utratil v hazardních hrách.

**Jaromír
JÁGR
Jako
50 ti letý**

Jaromír je vysoký 191cm, v dospělosti si držel váhu okolo 100kg. V roce 2019 se zhrozil, když viděl, že váží 121kg a dalo mu to práci shodit ta nadměrná kila.

Jaromír pořád trénuje a hraje za extraligové Kladno. Byl zraněn, rána se zahojila a on to vysvětluje takto: "Myslím, že existuje svalová paměť a já jsem v mládí trénoval tolik, že ty svaly to pořád mají v sobě."

Pokračování.

“Co musím říci je, že co hraje roli když jste zraněn, je že regenerace je daleko těžší. Mozek ti říká, co chceš slyšet. To vidím i u rodičů. Takže si neuvědomíš, že stárneš tak rychle.

Já nemám rád oslavy, nedělá mi to radost jako jiným lidem. Jsem nejraději s blízkými lidmi, s rodinou, s přítelkyní. Oslava pro sto lidí není nic pro mne. Letos jsem měl i výmluvu, že nejsem očkováný, ale mezi tím to omezení zrušili”.

Na olympijském turnaji v Pekingu, český hokejový tým prohrál postupovou bitvu se Švýcarskem a po prvé v historii se nedostal do čtvrtfinále. Lidé se ptali proč se Jágr nezapojí do národního týmu a nepomůže svými zkušenostmi. Jágr to komentuje takto: “To říkají lidé, co nemají o hokeji přehled. Změnit něco během 14 dnů, to je hrozně těžké. Hra je prostě loterie. Ty doufáš, že hráči přijedou ve formě. Je to i štěstí.”

Svou vlastní schopnost hrát stále dobře, vysvětluje dosti podivně: “Já jsem líný, tak vymyslím pořád cviky, které jsou nejméně náročné, ale efektivní. Mám spoustu cviků z postele. Jít do posilovny mě nebaví, unavuje mě už jen to, když vidím činky. Mám třeba jednoručky u televize, abych neměl pocit, že cvičím”. “Já jsem v týmu, protože věřím, že mu mohu pomoci i jiným způsobem než hrát.”

Jaromír Jágr měl mnohé lásky, ženy krásné či slavné, mladší než on o celá desetiletí. Váhá se oženit. Jeho milá, Dominika Bránišová, nedávno prohlásila, že se o manželství zatím nebaví. Kdo ví?

310 golů vstřelil jako chlapec v sezoně 1980/1981, tři roky poté co se naučil bruslit.

Maturitu dodělal až ve **třiceti letech**.

V roce 1999 se stal obětí vydírání o **250.000** korun Utopil **8.5** milionů v hazardních hrách přesto, že často vyhrával

Celkem hrál v **1735** hokejových utkání v NHL

Den na Huronu

Kdo z nás by odmítl strávit alespoň část léta někde u vody. My, obyvatelé této části Ontaria máme štěstí, že nádherné Huronské jezero je tak blízko. Pouhých 100 km a už můžeme na pláži natáhnout deku, roztáhnout slunečník a ponořit se do chladné vody jezera.

Během dne pláže kypí životem. Výskání dětí se mísí se směsicí hlasité, různorodé hudby, štěkotem psů, křikem racků a nesmíme zapomenout ani na hlas jezera. Někdy je to jenom tiché šplouchání, někdy se vlny hlasitě rozlévají do písku a někdy rozhněvané jezero dokáže přehlušit i tu hlasitou hudbu.

Pláž je plná pohybů a barev. Děti pobíhají a cákají se ve vodě, staví hrady, vyklapějí bábovičky, nakládají písek do různých autíček a ryjí se v písku jako krtci. Mládež hraje volejbal nebo frizby, někdo brnká na kytaru. Plavci závodí, někde se objeví kajak, kanoe nebo katamaran, dále od břehu se bělá plachta plachetnice.

Zlatá barva písku a modř oblohy a vody poskytují pozadí ostatním barvám, Oranžové a zelené slunečníky, modré a červené kajaky, pestrobarevná bikini a letní šaty, bílé plachty a klobouky - pastva pro oči. S přicházejícím soumrakem se pláž vylidní, zklidní a ze všeho povyku a hudby zbývají jen skřeky racků. A modrá nebo zelená barva jezera ztmavne až do černa v kontrastu s rudým zapadajícím sluncem. A potom ta největší krása – červánky.

Ale to už je na čase vše zabalit a odjet domů - a možná zase za týden.

Lida Baušová

Skicáře malíře J. Židlického

Když člen naší pobočky a náš dobrý kamarád Dr. Jirka Bubeník zemřel, zanechal po sobě mimo jiné také krabici s několika skicáři, které zdědil po svém otci. Jirkovo otec, také doctor, byl dobrým kamarádem pana Jiřího Židlického z Nového Města na Moravě. Jak se seznámili nevíme, ale víme, že měli společný zájem o přírodu a hlavně o divokou zvěř. Oba byli lovci. Jiří Židlický byl malíř a jeho nejoblíbenějším námětem byli jeleni. Stal se odborníkem na velkou řadu druhů rodu jelenovitých a perfektně je zobrazoval ve svých kresbách.

Dr. J. Bubeník senior odešel srodinou do Kanady a potom po nějaké době Jiří Židlický zemřel. Jeho dcera ale věděla o jejich přátelství a nabídla Dr. Bubeníkovi, že mu pošle na památku po jejím otci několik skicářů. Dr. Bubeník nabídku s radostí přijal a tak se stal majitelem řady kreseb různé zvěře, ale především jelenů. Kresby vynikají dokonalým zobrazením těchto majestátních zvířat v různých situacích.

Není divu, že po smrti Dr. Jiřího Bubeníka jun. jeho manželka Ella chtěla zachovat tyto kresby. Hledala cestu, jak je zpřístupnit veřejnosti, nejraději v nějaké galerii. Ella usoudila, že Češi by jí mohli pomoci najít nejhodnější místo.

Mule Deer – Jelen ušatý

Obrátila se tedy na nás jako členy Českého a Slovenského Sdružení

Ujal jsme se toho úkolu a zjistil jsem, že v Novém Městě na Moravě, rodném městě Jiřího Židlického, je umělecká galerie jménem Horácká galerie (www.horackagalerie.cz). Je nasnadě, že právě tato galerie by mohla mít největší zájem o dílo jejich rodáka.

pokračování

Napsal jsem na tu galerii a kurátor galerie p. Jakub Tomáš odepsal, že by o kresby měli definitivně zájem.

Všech pět skicářů – bylo v nich celkem 241 kreseb - jsem zabalil do krabice a poslal je (za Sdružení) do Čech. Když jsme ani po několika měsících od galerie nedostali ani řádku, napsal jsem jim – a obratem jsem dostal následující odpověď od ředitelky galerie:

Pane Staňku,

mohu Vám sdělit dobrou zprávu - včera se nám podařilo vyzvednout balíček v Praze a skicáře jsou v našich - a věřím, že v dobrých rukou. Jakub nyní řeší další náležitosti (odhad, případně darovací smlouvu). Vyzvednutí balíčku jsme včera málem oslavovali - nedovedete si představit komunikaci s Českou poštou.

22. listopadu jsme obdrželi informaci, že balíček došel do Prahy a že Česká pošta nás může zastupovat při celním řízení, které musí proběhnout při doručení zásilky z Kanady. Doufali jsme, že tak všechno urychlíme, a tak jsme České poště uvěřili. Poslali jsme čtyři požadované dokumenty, poté po nás chtěli vše znovu zaslat datovou schránkou, poté další doklady, pak všechno znovu, nikdo nereagoval na telefonáty, tak jsme se po mnoha urgencích nakonec rozhodli vyřídit vše osobně. Na místě jsme včera strávili 3 hodiny (oběhli jsme 4 úřední přepážky a nakonec poště spadl počítačový systém, jehož oprava trvala asi hodinu a půl).

V každém případě nelitujeme, že jsme vytrvali, a ze skicářů máme velkou radost. Kresby jsou báječné, určitě s nimi budeme pracovat a najdeme vhodný způsob, jak je představit veřejnosti.

Chtěla bych Vám velice poděkovat za zprostředkování zásilky a paní Bubeník za dar. Nevím, zda jezdíte do Česka, ale pokud Vás osud zavede na Vysočinu, rádi Vás u nás přivítáme.

Jestli někdy pojedete do Nového Města na Moravě, odvolejte se v Horácké galerii mým jménem u paní ředitelky galerie – jmenuje se náhodou také Staňková – a jistě vás také rádi přivítají.

Standa Staněk.

Co se dělo u nás:

24.března jsme se sešli v restauraci River Song, která je umístěna malebně na kraji řeky. Příležitost byla Výroční schůze členů. Naše pobočka nás všechny hostila, takže jsme dostali výborný oběd s rychlou obsluhou a mnohému z nás to ušetřilo vařit a i peníze. Děkujeme.

Nejdříve jsme slyšeli zápisy a zprávy z minulé schůze, dále jsme byli informováni o finanční situaci, jež když ne růžová, tak je alespoň příjemně barevná, prostě drazí čtenáři, dostali jsme podporu od české vlády, což výboru umožnilo pořádat různé akce, včetně této schůze. Dozvěděli jsme se, že je nás kolem 70 členů odbočky, většina nás je bělovlasá až holohlavá (ale na ta leta pořád vypadáme dobře!) Nejmladší mezi námi byli manželé Buriánkovi - pan generální konzul s paní. Buriánkovi jsou nadmíru příjemní, posledně se vyjádřili, že "my k vám rádi jezdíme, vy jste spontánní lidé" a dnes se dali slyšet, že jsme lid "přátelský", Tak si tuto chválu zapamatujme, protože my sami jsme na sebe dosti kritičtí, ano.

Dále jsme slyšeli zprávy revizorů účtů, odstupujícímu výboru bylo uděleno absolutorium a byl zvolen nový výbor. Musíme moc děkovat odstupujícímu výboru, protože beze změny byl znovu navržen a zvolen.

Předsedkyně: Lída Dejmková

Místopředseda: Jiří Karger

Jednatelka: Marcela Lukavská

Pokladník: Standa Staněk

Matrikářka: Jana Staňková

členky výboru: Maruška Lomičová, Jana Kargerová

Sokolská sezona:

Sokolská pravidelná cvičení se obnoví až na podzim, podle ujednání se školou, která to přislíbila.

Jana i Marcela doufají, že se tam s vámi setkají za pár měsíců.

Dopis pana Jaroslava M., který nás čte a posílá nejnovější zprávy z Čech.

Vážení:

Mnohokrát děkuji za "Dobry Den", vždy si tam najdu zajímavosti, včetně o životě našich krajanů v Kanadě.

Pokud jde o Komenského, jeho den narození byl slaven jako "Den učitelů".

Co se týče "covidové" situace u nás: za leden umíralo v průměru 33 pacientů denně. V únoru to však stouplu dokonce až na přes 50 pacientů denně. Celkově, od začátku pandemie, zemřelo na tuto chorobu přes 40 tisíc lidí u nás. Přitom, na různých místech republiky (a nejen u nás) probíhaly demonstrace proti povinnému očkování. Tato povinnost je považována jako protiprávní u některých občanů. Ostatně, ani odborníci z této oblasti nejsou ve svých názorech jednotni.

Od čtvrtka 24.2. se situace o covidu jaksi posunula do pozadí. Zastínil ji vpád ruské armády na území Ukrajiny. Tak se tedy opět demonstruje, tentokrát proti tomuto zákroku z ruské strany, a to nejen u nás.

Těžko nyní posoudit jak vše nakonec dopadne. Státy EU, pokud jde o protiruské sankce, nejsou jednotné.

Problém bude, jak se asi vyřeší náhrada za ropu a hlavně zemní plyn, dodávaný z Ruska. Je dokončen plynovod z Ruska do Německa (Nord Stream 2) a čekalo se na schválení jeho uvedení do provozu. Dodávky z plynovodu, vedoucí přes Ukrajinu, považovali Němci jako nespolehlivé. Americký prezident sice přislíbil dovoz zemního plynu ve zkapalněné formě do Evropy, ale jistě tato forma přijde draho a nejen finančně (nedávno jsem obdržel od dodavatele zemního plynu zvýšení finančních měsíčních záloh o 40% - zatím).

Z Ukrajiny nyní se množí uprchlíci, hlavně do Polska, ale také i Moldávie. Uprchlíky přijímá už i Slovensko a my také. U nás pracuje spousta pracovníků z Ukrajiny – máme kolem 150 tisíc "občanů", kteří pobírají sociální dávky, ale nějaká kritika tohoto stavu je považována za "občanskou nesnášenlivost" či dokoce za rasismus. Veřejný souhlas se zákrokem Ruska bude považován za trestný čin (do tří let vězení).

Tak to je vše, doufám, že příště budou mé zprávy příznivější.

Všechny Vás zdraví **Jaroslav M. z republiky**

28. února 2022

Zemřela Madeleine Albright, první žena ve funkci Secretary of State (ministrině zahraničních věcí) in the USA.

Madeleine Albright

M. Albright se narodila v Praze v rodině diplomata, který si upravil jméno na "Korbel". Pan Korbel pracoval jako vyslanec republiky v Srbsku a vrátil se do této funkce po 2.sv. válce. Korbelovi byli židé, ale Madeleine se to dozvěděla až po mnoha letech, když rodina žila a pracovala v USA. Těsně před válkou se Korbelovým podařilo odjet do Anglie a odtud do USA.

Madeleine mluvila plynně v sedmi jazycích. Napsala knihu "Prague winter" kde prezentuje historii své rodiny a rovněž dějiny českých zemí. V současné době se soustředila na popis vězení v Terezíně během 2.sv. války. Kniha se čte snadno, tragické události jsou viděny očima dítěte.

Prezident Clinton si jí všiml a jmenoval ji do funkce Ambassadorsa ve Spojených národech, kde působila od r. 1993 do r.1997. Po skončení této funkce, prezident Clinton ji navrhl do funkce Secretary of State, kde působila v letech 1997 – 2001. Byla první ženou v této funkci.

Vyzývala k akcím v době genocidy ve Rwandě a rovněž během válečných událostí v Jugoslavii – Bosně - Hercegovině. Veřejně se zeptala náčelníka Pentagonu "na co máte víc než milion vojáků když je nikdy nepoužijete?"

Její názor na Spojené národy byl, že je to slabá (nedosti silná) organizace, ona chtěla "silný internacionalismus". Byla zapojená ve vytváření Tribunálu pro válečné zločince. M.Albright se nebála ostrých slov, řekla: "V pekle je speciální místo pro ženy které nepomohou jiným ženám!" Její příklad inspiroval mnoho žen. Její otec, pan Korbel učil Mezinárodní studie na Univerzitě v Denveru. Jeho žačkou zde byla Condoleezza Rice, která byla jmenována do funkce Secretary of State v roce 2005 v době prezidenta G.W.Busche.

Letos půjdeme znovu na hike!

Život se pomalu vrací do normálu, tak už dost toho zahálení! **Vyrazíme do přírody! Je to naplánováno na sobotu 10. září v 10AM.** Trasy jsou různé délky jako obvykle, ti ambiciózní mohou jít skoro 9km, my ostatní si můžeme vybrat od 0 m po 5km, 6.5km anebo 7.5km dle libosti a schopností. Místo srazu oznámíme těm, kteří se přihlásí.

Můžete se přihlásit telefonem na 519-821-7996 anebo **na e-mail sjstaneke@hotmail.com.** Zároveň udejte, na jakou vzdálenost se rozhodnete. Samozřejmě, že po skončení výletu bude následovat potluck u nás na zahradě. Hlavní hřebem potlucku budou opékané buřty.
Na všechny se těší Jana a Standa Staňkovi.

Česká a slovenská škola:

As we entered a post CO-VID era, last week, we reached out to the HR and the Manager of International Center to see if we would be able to re-open our popular Czech and Slovak Language school and if we will get support in class learning, and if the Ministry of Education approves, we might be back in the class. With this being said, we would like to reach out to the community and see how many students would be interested.

We are still looking for a teacher for the Czech language and Blanka Michale is planning to open the Slovak class.

Again, this is not for sure, but we will do our best to get both schools up and running from September.

Please, email Blanka.Michale@wcdsb.ca with any questions you may have and also to let her know who would be interested in our Saturday morning school.

DÁRCI:

Lidičky český a slovenský, my vám musíme moc poděkovat za váš zájem a štědrost s jakou nás podporujete! Čtyřicet dárců! A my slibujeme, že dokud nám prstičky budou schopny klepat a oči číst, vynasnažíme se vám předkládat zajímavé zprávy od nás i z republiky a odjinud. Dárci: od 1. února 2022:

Bauše L./ Brož I./ Buriánek M./ Čadil J./ Černá R./ Dalík S./ Dejmek L./ Dvořáček J./ Hanousek D./ Havlík E./ Herodkovi/ Hnulíkovi/ Jarsch J./ Jedlík J./ Kasaničová L./ Kilián L./ Kolmanová K./ Kratochvílovi/ Krč-Ševčík,/ Kuhn E./ Locher L./ Lomič M./ Lukavský M./ Mareček M./ Marianovi/ Melichar M./ Moudrý V./ Nenkov I./ Paldusovi/ Rak M. a Fic Z./ Sarnavkovi / Smucler A./ Strakovi/ Thring D./ Tichý V./ Tlustý E./ Valeš S./ Valeš P./ Večera M./

Objevili jsme článek pro **Dobry skutek**: uveřejněný v National Post 9tého dubna.

Známa herečka Jena Malone jede po holywoodské silnici, když vidí mladého muže jak mlátí malého psa. Malone křičela z auta na muže ať přestane, ale kopal do psa bez zastávky. Ona vyskočila z auta, připojillo se k ní pár mužů. Malone začala točit celou scénu. Okolo stojící muži ho povalili na zem a zavolali policii. Policie přijela, muže zatkla za "krutost vůči zvířatům". Herečka Malone dala film o příhodě na internet, to se rozlétlo a film také viděla matka toho mládence co kopal pejska.

Pejsk "Champ" (breed maltipoo)

Pes aktuálně patřil rodině surového mládence. Matka byla zděšená když viděla syna jak kope psa.

Pes se jmenuje Champ, je mu 6 let, breed maltipoo. Byl odvezen k veterináři, tam našli že má rozbitá žebra a zlomenou levou nohu. Ms. Malone přispěla \$100.- na jeho záchranu.

Postavte se inkontinenci:

jak vyzývá článek Jiřího Tichého. Článek se hlavně zabývá problémem který postihuje ženy, ale muži také trpí únikem moči, jedině mají výhodu že si mohou "vytvořit" záchodek za každým stromem a většinou mužské záchodky jsou více k dispozici ve veřejných budovách než ženské kabiny.

Inkontinence je také nazývána "nechtěný únik moči" a často zasahuje do našeho intimního života. U žen se může objevit po těžkém porodu, po menopauze a často po dlouhé a těžké fyzické námaze.

O inkontinenci mluvíme, je-li porušena souhra svalů v oblasti pánevního dna. Buďto ochabne svěrač v močové trubici, nebo se stane svalovina močového měchýře dráždivější a to vede k předčasným stahům měchýře.

Ženy po menopauze zažívají pokles hladiny estrogenů. Stresová inkontinence se objevuje na př. při kašli, smíchu, kýchnutí, zácpě nebo fyzické námaze.

Pisatel, pan Tichý doporučuje nejdříve navštívit lékaře.

Po mnoho let jsou doporučována speciální cvičení, jako např. Kegelovy cviky pro posílení svalů pánevního dna. Obrňte se trpělivostí, protože tyto cviky chtějí minimálně půl hodiny každý den, ale výsledky vás mile překvapí.

Vyzkoušet také můžete i přípravek ze své lékárny. Zkuste výrobek, který neobsahuje hormony.

V kanadských lékárnách prodávají různé vložky pro ženy i muže a ty jsou vřele doporučovány jestliže jeden/jedna jede na daleký výlet nebo se chce zúčastnit oslavy u přátel.

Nakonec jeden starodávný vtíp:

Starý, nemocný muž leží na posteli, smrtka sedí v jeho nohách. Najednou muž cítí vůni čokolády, jež se šířila ze zdola z kuchyně. Muž se s námahou dotáhl do kuchyně, kde na stole ležely stovky jeho oblíbeného cukroví. Muž natáhl svou třesoucí se ruku a vzal si cukroví z konce stolu, když najednou žena ho praštila paličkou a řekla: "To si nedovoluj, to cukroví je na pohřeb."

**KRAJANSKÉ TELEVIZE:
ČESKÁ TELEVIZE NOVÁ VIZE**

producentka Markéta Slepčiková, tel (647) 892-6912

E-mail: novavize.ca@gmail.com

webová stránka: www.novavize.com

Adresa: Nová Vize, 7 Auburn Ave. Toronto ON, M6H 2L6

POZOR na změny ve vysílání:

PREMIERA sobota 21.00 h ; REPRÍZY:

úterý 9.00 h. ráno, středa 3.00 h. ráno, čtvrtek 12.00 h. poledne,
sobota 6.00 h. ráno

SLOVENSKÁ TELEVIZE SLOVENSKÝ SVET

Producentka Katarina Homolová, tel (647) 233-3105

E-mail: slovenskysvet@gmail.com

POZOR na změny ve vysílání:

PREMIERA sobota 10.30 h. ráno; REPRÍZY:

středa 3.30 a 7.30 h. ráno, čtvrtek 23.30 h.

sobota 6.30 ráno

Na shledanou

Na podzim

Redakční rada **Dobrého Dne** se těší na Vaše komentáře. Všechny příspěvky pečlivě čteme. Oceňujeme, když nám občas pošlete finanční podporu, protože náklady se každým rokem zvyšují. Jestliže DD nečtete – dejte nám vědět a my Vás vyřadíme z adresáře. Také můžete napsat na obálku: "Back to the sender" a poslat zpět. **Šeky vyplňujte takto:** Pay to: The Czech and Slovak Association of Canada a adresujte:

K-W-G branch, 550 King St. N. PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5, Canada

Pište nám na adresu:

Eva Kratochvíl, 59 College Ave W

Guelph, ON N1G 1S1, Canada

e-mail: ejkratochvil@gmail.com

telefon: 519 821 3321

Redakční řada

Lída Baušová, Lída Dejmková, Jiří Karger, Marie Lomičová

Zodpovědná redaktorka: Eva Kratochvílová

Výtvarní umělci: Lída Baušová a Ing. Josef Kratochvíl